

M A G Y A R K U R I A

Bécsből, Kedden, Januárius' 23-dikán, 1821.

Francia Ország.

Januarius 8-ikán nagyon heves ülése volt a' Követek' Kamarájának. A' tárgy, melly felett a' vetekedés volt, a' Ministereknek azon kívánságát illette, hogy addig is, míg az adóknak mennyisége ezen esztendőre meghatározatlan, az esztendei adónak hat 12-től része vétethessék-fel előképpen azon mérséklet szerént, mint a' lefolyt esztendőben volt. Név szerént, Generalis Donadieu tartott felettebb heves beszédet a' Ministérium ellen. Ez a' Gen. Donadieu csak most válosztatott Köverté a' Rhodanus torka' departamentjének egyik kerülete által, és ő az Ultrák közzé tartozó ember. Leghevesebben érdeklette a' had' és az igazság' Ministeriumait. Az utolsó ellen illy kifejezés fordult elé szavai között: „Az igazság' Ministere meggyalázta hivatalát, midőn nem „régén (a' mult Juniusi lármákra czéloz) „Vádolóbol Vádoltatottá kellett lennie. Ha „rajta (az Orátoron) állana, nem adna „ő oda a' mostani Ministereknek az esztendei adóból egy részt is, nem hogy „6-12-től részt.“ — Az után így folytatta szavait: — „Én, Uraim, úgy itélek, hogy mi a' mi buzgóságunkat, abban, hogy a' Ministereknek pénzt adjunk, méltán mérsékelhetjük. Nincsen nékiek olly nagy szükségek, minthogy módjok van arra, hogy a' Kamara' tagjai közzül akár mellyiknek, a' ki arra hajlandóságot mutatna, hogy a'

maga becsületét és függetlenségét eladja, egyszerre 100,000 Frankot ígérjenek. (Ezen szókra nagy zsibongás támodott). Igen is Uraim! nyilván megtörtént a' dolog, hogy ezen Kamarának egy becsületes tagja, kit ezen Kamarának hozzá való bizodalna egy hivatalra hívott vala, hogy fel ne válolja, kárának megfordításául, 100,000 Franknak ajánltatása által csufoltatott-meg. Illy eszközök által akarják kormányozni Francia Országot; erre fordittatik az adófizetésből bejövő pénz; így tudják azt használni Ministereink.....

Itt nem folytathatta tovább szavait Generalis Donadieu, olly nagyon kiáltozták minden felé, hogy: Meg kell inteni! meg kell inteni! tarttsa a' rendhez magát! — Az igazság' Ministere: „Én úgy itélek, hogy az Orátor vagy meg fogja bizonyítani, a' mit beszéll; vagy pedig rágalmozónak fog esmertetni.“ — Voisin-de-Gartempe: „Ezen Kamarának becsülete azt kívánnya, hogy nyilván kijelenttse azt, hogy nem hágy helybe egy olly beszédet, a' melly egyenesen oda czéloz, hogy a' tagok között nyughatatlanságot és zürzavart okozzon, 's a' melyben legmegbántóbb kifejezések találtnak. Micsoda beszéd ez egy Francia Generálisnak szájában? Melly kifejezéssel él, midőn azt mondja: Hogy a' Francia hirodalom igazságtévő Ministérének és Pecsétörzőjének méltósága megalacsonyittatott. Meg kell inteni az Orátort, hogy tarttsa a' rendhez

)

magát.“ — Mások is felkiáltottak: hogy úgy! úgy! meg kell inteni.

„Lalót. „Nem úgy, Uraim, nem úgy! Az igazság' s ezen Kamara' becsülete kívánnyák, hogy ellenetek szegez-
zem magamat. Nékünk kötelességünk az, hogy gondolatainkat ezen Orátori székből minden tartozkodás nélkül kimondjuk, s hogy azt, a' mit jónak tartunk, szabadon kinyilatkoztassuk. A' Ministerek' ment-
tsége egyedül csak az ök' magokviselete; nekik magoknak kell affelől magokat elöt-
tünk kimagyarázni; s a' mi kötelességünk, hogy őket meghalgassuk. Én nem is ké-
telkedek azeránt semmit, hogy ök meg fogják ezen magyarázatot tenni. De, mi-
képpen tehetik-meg, ha megakadályoz-
tatjuk, hogy az ellenek való panasz az ö
füleikbe mehessen? Magoknak a' Ministe-
reknek javokra kívánom tehát, hogy az
Orátort halgassuk-meg s ötet ne inttsük-
meg beszédéért.“

Ekkor az igazság' Ministere az Orá-
lószékre felmenvén, kérte Generalis Do-
nadiet, hogy adja oda neki azon papi-
rosat, melyről beszédét leolvasta, hogy néz-
hesse-meg, hogy ott vagynak-é mind azok,
a' miket a' Genéralis szóval elmondott.
Itt ismét közönséges zúgás támodott. Do-
nadiet oda adta az irást, s azt a' Minister
megolvastván, így szollott: — „Megbo-
csásson a' Kamara; én nem akartam ma-
gamat csak füleim' bizonyására bizon-
sítani, s azért kértem az Orátort, hogy
engedje-meg, hogy azon szavakat, mel-
lyeket ő jól meggondolva irt s fel is ol-
vasott, magam is elolvashassam. Az ő le-
irt szavai ezek: „Én azt erőssitem Uraim,
„hogy ti az arravaló buzgóságot, hogy a'
„Ministereknek pénzt adjatok, veszte-
„lem nélkül mérsékelhetitek; nincsen a'
„Ministereknek erre szüksége, minthogy

„olgy állapotban vagynak, hogy közzü-
„letek akár mellyiknek, a' ki hajlandó
„volna arra, hogy becsületét és függet-
„lenségét eladja, egyszerre 100,000 Fran-
„kokat ígérjenek.“ — Erre újabb és még
nagyobb zúgás támodott a' tagok között.
— Donadiet pedig, ki mind ez ideig a'
Ministerrel együtt állott az orálószé-
kben, ismét hozzá akart fogni a' beszédhez: ha-
nem az igazság' Ministere így szollott hoz-
zá: „Én akarok beszélni; ketten nem be-
szélhetünk; engem' illet a' sor, nem az
Urat.“ Ekkor elment Donadiet a' helyé-
re, a' Minister pedig így folytatta beszé-
dét: „Hallátok Uraim a' felolvastatott sza-
vakat. Ollyan világos, mint a' napnak
fénye, hogy ezen szavakkal az Orátor
azt erőssíti a' Ministerekről, hogy ök ezen
Kamara' tagjainak votumait meg akarják
pénzel vásárolni. A' felolvastatott szavak-
nak nem lehet ennél egyéb jelentése. Azt
mondja az Orátor: hogy a' Ministerek ké-
szek közületek mindennek, a' ki a'
maga becsületének és függetlenségének
eladására hajlandó, 100,000 Frankot ígér-
ni; ennél nem lehet világosabban beszélni;
Uraim, n' Ministerek úgy rajzoltat-
nak-le, mint a' kik alkalmasok arra,
hogy ezen Kamara' tagjainak votumaikat
megvásárolják; következésképpen azzal
vádoltatnak, hogy czélzássok és charak-
terjek az, hogy titeket pénzel megvesz-
tegessenek. Én nem bocsátkozok többre
ki, mint a' mennyire az Orátor a' maga'
szavai által kibocsátkozott; ő nem vádol-
ja azzal a' Ministereket, hogy a' megvesz-
tegetést már valósággal elkövették volna:
de mondja azt, hogy characterjek és aka-
ratjek az, hogy a' legelsöt közületek,
kinek a' maga' becsülete és függetlensé-
ge' eladására hajlandósága leszen, meg-
vásárolják (megvesztetgessék). Uraim! már
ennel semmi nagyobb meggyalazás és nem

lehet. Az Orátor kötelességét tellyesítette, ha mondott szavainak megmutatására, kezei közt vagynak a' bizonyító eszközök; de kötelessége is ám néki az, hogy ezeket, vagy most mindjárt, vagy pedig a' Kamara által meghatároztatandó idő alatt elé mutassa; én ötet ennek megcselekvésére, mindeneknek hallattára meghivom. Az a' cselekedet, mellyel ő a' Ministereket vádolá, olly bűn, melynek megbüntetéséről a' törvények előre gondoskodtak, 's arra testi és meggyalázó büntetést határoztak. Az Orátor kinyilatkoztatta, hogy ez a' bűn elkövetett; ő ezt megmutatni köteleztetik: ha meg nem mutatja, rágalmazást követett-el, a' melly egy olly bűn, melyre mind a' régi mind az új törvények, még azok is, a' mellyeknek készítéseben ő maga is részes volt, büntetést határoztak; és minthogy ezen bünt csak a' törvény által lehet üldözni 's megbüntetni, 's ezt néktek magatoknak megbüntetni nem lehet: tehát ezen tekintetből én is ellene szegzem magamat annak, hogy a' Kamara tagjai ötet itt magok megintsék. Ezen elégtétel különben is nem elégséges, 's a' Ministerekhez méltatlan lenne. Ők a' ti tulajdon jelenlételekben 's a' ti hallástokra illetődtek ezen gyalázattal: de azonban az ő rágalmazására szolgáló bizonyságok is nyilvánosan a' ti szeméitek előtt vagynak; 's illy módon legjobban lemosatott rollunk ezen vakmerő bátor mogmocsokoltatás."

Ekkor ismét Donadieu ment-fel az Orálószekbe, 's engedelmet kérvén a' beszéllésre, így folytatta elébb félbemaradt szavait: — „Ugy van, Uraim, tudva lévő dolog, hogy ezen Kamarának egy becsületes tagja, 100,000 Frankokból álló ígért-tétel által meggyaláztatott, ez, tudva lévő történet, nem titok.... Ezen szavaknak hallására ismét közönséges

zúgás támodott a' Kamarában. Sok tagok így kiáltoztak a' Liberalisok padján: „Nevezze-meg az Ur a' Kamarának ezen tagját! — Donadieu így folytatta szavait: „Én nem akarok semmi illetlenséget elkövetni: én meg akarom ezen tagot nevezni, de úgy, ha ezt nékem a' Kamara parancsolja.“ — Na csak nevezze-meg hát az Ur! — ismét így kiáltoztak sokak a' Liberalisok' padján. — „A' Kamara tegyen határozást (ezek ismét az Orátor szavai); az én szabad természetüsem esmeretes; nékem hazugságot senki nem vethet a' szememre; én becsülettel megfutottam pályafutásomat; 's egy olly ember, mintén, egy olly Minister által, mint ez itt, becsületében meg nem támodtathatik.“ — Itt ismét sokak belé szollottak az Orátor' beszédébe. Bourienne 's más néliány tagok azt kívánták, hogy a' jelenlévő halgatók előtt való gyalázatnak elkerülhetése végett, változzék titkos Biztossággá a' Kamara, vagy más szókkal, hogy zárattassanak-ki a' halgatók — hanem ismét mások, sokkal nagyobb számmal, így kiáltoztak: Nem! Nem! — Lalot: „Én azt kívánom, hogy az Orátor szollittassék-meg, hogy csak beszédjé tárgyát érdeklő környülállásokra bocsátkozzek-ki.“ — Gen. Donadieu: „Nékem hazugságot még eddig soha nem vetettek szememre; karakterem és magamviselete esmeretesek; azt kérdem: hogy akarja-é a' Kamara, hogy azon tagot, kire beszédemmel czélzottam, megnevezem? — Némellyek a' Liberalisok padján: „Igen! igen!“ — mások: „Vessen véget már az Ur ezen dolognak. — Donadieu: „Vártam a' Kamara' parancsolatját. Beszédemet elvégeztem. Én ellene szegzem magamat annak a' mit a' Ministerek kívánnak, t. i. hogy az adózásnak

6 tizenkettőd része, 1821-re; előképpen meghatározottassék.

Így folytak ezen vetekedések ezen ülésben még egy jó darabig, a' nélkül, hogy valami valódi resultatumjok lett volna. Januarius' 9-dikén ismét az egész ülést a' financiai jóvállás' czikkellyei felett való vetekedések foglalták el, a' melly végezetre voksolás alá bocsáttatván, a' Ministerium kívánságai a' votumoknak nagy többsége által meghatározottak. Csak 63 ellenzőjök találtattak; pártjokat 268-czan fogták. A' Generalis Donadieu mérges sértegetései, mellyekkel 8-dibban a' Ministeriumot érdekléte, 9-dikben nem fordultak elé.

* * *

A' Párisi Monitör illy nevezetes tárgyat beszélt elé Jan. 8-dikán a' Londoni tudósításokból, mellyek onnét Jan. 4-dikén indultak: — „Herczeg Decazes, a' Londoni Udvarnál lévő Francia Nagy Követ, mikor Harrowban a' maga falusi lakhelyén tartózkodik, Grenier nevű meghitt embere által szokta Londonból a' hozzá szolló minden féle leveleket kivitetni. December' 31-dikén estve, midőn a' nevezett Grenier Londonból a' Herczeg leveleivel útnak indult 's már 6 vagy 7 Ángliai mértföldeket hátra hagyott volna, a' lova az országuton hirtelen megállott. Nagy setéttség lévén, alig láthatta Grenier, hogy lova előtt az utban három gyalog ember áll, a' kik szolltak ugyan hozzá valamit, de olly lassan, hogy ő abból semmit sem értett, annyival is inkább, hogy az Ánglus nyelvből keveset ért. Azonban míg azon iparkodna, hogy ezektől megmenekedhessék, hirtelen három lovagok vették körül, kiknek kard volt kezeikben. Grenier gondolván, hogy itt csak futás által lehet menedéket keresni, sarkantyuba kapta a' lovát 's megfu-

tamodott: de emezeknek is jó lovaik lévén, olly módon üzték őtet, hogy több versben beérték, 's néhány vágást ejtettek rajta. Ekkor, hogy csalt vethessen nékiek, egy oldalaslag menő útra fordította futását, hanem ott is üzték a' gonoszok, úgy hogy már egészszen elvesztette vala minden reménségét, míg végre nem messze valami világosságot szemlélvén-meg, arra felé intézte futását, 's gondolván, hogy nem messze embereknek kell lenni, kiáltozni kezdett, hogy mennyenek segítségére. Ekkor az üldözőji megijedvén, nem kergették tovább, őtet pedig azon ház' lakosai, hol a' világot látta, magokhoz örömmel befogadták, és sebeit békötözvén más nap' Londonba a' Francia Követség' palotájába beszállították. A' sebei csak olyanok, hogy kétségbe sem hozhatni meggyógyulását. Herczeg Decazes azonközben hirt tétetett a' belső dolgokra ügyelő Ánglus Ministernél Lord Sidmouthnál a' történetről, a' ki azzonnal rendelést tett az egész Politziánál, hogy mindent elkövessenek a' gonoszoknak megtalálthatatássokra. A' Király megparancsolta, hogy 200 font Sterlingből álló jutalmat hirdessenek ki annak számára, a' ki ezen bünösöket bejelenti.

A' Jan. 5-dikén indult Londoni tudósítások szerint még semmi nyomaikba nem akadhattak volt azon gyilkos szándékú embereknek, kik a' Francia Nagy-Követ Kurirjával ekképpen hántak. A' dolog nagyon rejtett minémüségünek látszik lenni, és nagy felindulásra szolgáltatott alkalmatosságot. A' Kurir, a' ki ezen emberek által megtámogatott és megsebessített, semmit nem tud felöllök mondani egyebet, csak, hogy azok, kik gyalog a' lova elejébe állottak, paraszt munkás embereknek látszottak lenni, a' lovagok pedig köpenyegbe voltak takaródzva.

A' Morning Chronikle ekképpen irt Jan. 5-dikén: — „Canning Ur a' jövő vasárnap-napon által indul a' szározra. Ő Bolton Urhoz Liverpoolba küldött leveleiben úgy nyilatkoztatja - ki magát, hogy ő a' Ministeriumból már még Juniusban ki akarta vonni magát. Kéredzett is a' Királytól: de olly választ vett ő Felségétől, hogy kedvesen veszi, ha Canning Ur tovább is megmarad a' Ministeriumban; melyre nézve akkor abban meg is maradt, de által útozott Angliából a' szároz Európába, azért, hogy Minister Collegáival a' Királyné ellen intéztetett Bill' dolgában nem érthetett egygyet. Viszszajövele után se' lévén ezen per még egészen elvégeztetve és ő (Canning Ur) ezen tekintetben ekkor sem érthetvén egygyet Minister-Collegájival, ezek magok tudtára adták néki, hogy jónak találják a' Ministeriumból lejendő elkérédését: erre nézve ő most ismét beadta Király ő Felségéhez a' maga kéredzését, 's ő Felségétől mostan kegyelmesen meg is nyerte elbocsáttatását.

Még a' Canning Ur helyébe rendeltetendő Minister nem volt meghatározatva.

Spanyol Ország.

Minthogy a' Kadiksi vérontásért fogvaülő tiszteknek megíteltetése mind halasztatik, 's ezen halasztódás Kadiksban igen sok féle gyűlölséges izetlenkedésekre szolgál alkalmatossággul: erre nézve megvizgáltatta a' Fő Kapitány a' Caraccának és az ahoz tartozó négy tornyoknak állapotjokat, a' végre, hogy ezen foglyokat, kik a' megíteltetést önn' magok kérik, azokba szállittassa által. A' Caraccában 's az említett tornyokban szitni fognak az ő megíteltetéssekkel.

Kadiksba néhány hajók érkeztek meg Dec. 14-dik és 15-dik napjain Havannából jó summa pénzekkel. A' Constitúzió nevű fregátot is várták ugyan onnét 4 millió Piasterekkel.

Madridban a' Polgári Kormányzó Marquis Ceralbo Dec. 27-ikén azon Klúbot, melynek ülési a' Malthai-Keresztnéltartattak, hirtelenül bezáratta, illy okra nézve, hogy ez, a' város' Elöljáróinál nem adta-be azon nyilatkozatást, mellyet a' Cortesek November' 8-dikán azokra nézve meghatároztak, a' kik illy Patriotai gyűléseket tartani szándékoznak. A' gyűlés a' Politzia által oszlattatott széllyel. A' dolog nagy lármát okozott. Estvéli 8 órakor az egész őrző sereg talpon állott. Mint látszik a' Kormányozót az a' környülállás indította ezen lépésre, hogy a' nevezett Klubnak egygyik ülésében a' Londoni Lord Májornak és a' Tanácsnak azon Radikális kérelme olvastatott-fel 's magyaráztattatott nagy elragadtatással, a' melyben azt kérték a' Londoniak az Anglus Királytól, hogy Ministereit bocsással el. A' Madridi Klub' Oratora a' Londoniaknak ezen kérelmét azzal a' kérelemmel hasonlította össze, mellyet ezen Klúbban kevés napokkal ezelőtt jóvallottak vala, és a' mellyel oda volt a' célzás, hogy Ferdinandus Kisálytól minden Ministereinek elbocsáttatása kívántassék, 's a' melly kérelem a' Klubnak minden jelen volt tagja által aláíratott vala.

Szent Ilona.

A' Bonaparte Papjától levél érkezett Romába, melyből illy summázatot közlenek a' Romai Ujságlevelek: — „Mi tavaly Julius' 9-dikén indultunk-meg Londonból és Sept. 22-dikén érkeztünk-meg ide. Engem' következő napon bemutat-

tak Bonaparténak, és ő engem' nagyon kedvesen fogadott; ő ágyan feküdt; a' szakállá ösz; a' pofáji halaványok, pötyögösek, 's puffadtak. Szolljon hozzám nagyobb hangon Atyaságod, mert egy kevésbé siket vagyok (így szollott). Eszébe vévén, hogy csudálkozom, ezt mondta nevetve: „Atyaságod engem' nagyon elváltozottnak talál. — Egy kevésbé annak (így feleltem). Erre ismét elnevette magát, 's azután mindenekről, annyáról 's egész familiájáról nagy csendességgel tudakozódott. Két nap' múlva ismét elejébe vezettek. Ekkor ült az ágyban; azt kérdezte, hogy hát jól vagyunk-é, 's hoztunk-é elegendő készületet a' misemondáshoz? Hoztunk (így feleltem) elégségest; 's a' hordozható Oltár már fel is állított. A' következő Vasárnapon én magának Napoleonnak, a' Segédem pedig a' Marschall' házabélieknek mondtunk misét. Azután kápolnává csinálták az egyik szobáját, 's még pedig sokkal szebben felékesítették, hogy sem ezen pusztaágban várhattuk volna; az Istentisztelet tellyes ájtatossággal 's épületességgel tartatik. Ezen szigeten Catholicusok is számosan találhatnak, és én a' Kormányzóknak megígértem, hogy mind ezeknek minden különbség nélkül kész lesznek szolgálni.“

B é c s.

A' Laibachi Ujságlevelek ezeket közlik Januarius' 16-dikáról: —“

„E' hónap' 12-dikén Császárunk és Császárnénk ő Felségek valamint szintén Clementina Cs. Fő Herczegaszszony is, reggeli 9 és 10 óra között gála hintóban és Udvari pompával a' Két Siciliák' Királya'hoz mentek, hogy ő Felségének a' maga születése' 70-dik innepi napjához szerencsét kívánnyanak. Hasonlóképpen cse-

lekedett Sándor Orosz Császár ő Felsége is, valamint szintén mindjárt utánok minden itt lévő idegen Ministerek, Követek, 's minden Polgári és Katonai Fő Tisztviselői Karok. Ezen napon valamint szintén 13-dikban és 14-dikben is Austriai Császár ő Felségénél ebédeltek barátságos társaságban a' Felséges Uralkodók. —

„Januarius' 13-dikán, avvagy az ó szerént való új esztendőnek első napján, Sándor Császár ő Felsége fogadta-el az Austriai Császári 's a' Nápolyi Királyi Udvaroknak, úgy az itt lévő idegen Ministereknek szerencsekívánásait. Ezen innepi solennitásra nézve estve az úgy nevezett Burg, hol az Austriai Cs. Udvar szállva van, és a' város, megvilágosítottak, a' melly világosítást Császárunk és Császárnénk ő Felségek Clementina Cs. Fő Herczegaszszonnyal egyetemben, az uczákon nagy sokasággal öszszegyülekezett népnek örvendező kiáltozásai között, megszemplélni méltóztattak. Ugyan ezen napon az itt lévő Inquisitzió'nak házát is meglátogatni, 's az Inquisitusoknak élelmeiket, vagy tartatásukat, megszemplélni méltóztatott, Császárunk ő Felsége.

Jan. 13-dikán Modenai Ferencz ő Királyi Herczega is megérkezett Laibachba, 's ugyan ezen napon az itt lévő Rendeknek 's a' Kormányzéki és Tartományi Tanácsosoknak vala az a' szerencsék, hogy Ferdinandus Két Siciliák' Királyának bemutatassanak. — 14-dikben, mint az azt megelőzőt Vasárnapon cselekedett volt, az Ursula Apáczáji' templomjokba ment Istentiszteletre az Austriai Cs. Felséges Udvar. — Jan. 15-dikén valóóságos tavaszi időhöz hasonlító nap volt Laibachban. Egyéb eránt nagyon essős és ködös idők jártak Januariusnak eddig eltelt napjaiban. (Így volt ez Austriában is).

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságlevelekben ezeket olvas-
suk a' Szepességéből Jan. 6-dikáról: —“

„Minekutánna az eddig volt Szepesi
Megyés Püspök Fő Tisztelendő Felső-Eöri
Pyrker László János Ur, fő Pász-
tori hivatalának másfél esztendeig tartott
dicséretre méltó folytatása után, Császá-
runk ő Felsége által Velencei Patriar-
khává neveztetett 's kirendeltetett helylé-
re már el is útozott volna: e' hónapnak
5-dikén a' Szepesi Püspöki Szék' üresen-
maradásának idejére a' Generalis Vicarius-
nak válosztatása tartatván, ezen nevezetes
hivatalra a' Scopiensi Püspök Fő Tizste-
lendő Friedmanszki Antal a' Belli Fon-
tis, de Valle Vutta vel Unta, Szent Szűz
Apatura, 's a' Szepesi Püspöki Káptalan'
Nagy Praepostja neveztetett-ki.

Erdélyből.

A' mit két száz ötven esztendőkbéli
időszakaszok viszontagságai naponként ed-
dig emésztettek, 's végső pusztulásra jut-
tatni törekedtek Nemes Erdély Ország kö-
zepében, azt a' mihez hozzá nyulni sen-
ki nem bátorkodna, mindeneknek nagy
csudájára, álmélkodására, Nemes Magyar
Ország Primássa Rudnai Sándor ő
Herczégének kegyes és nagy lelke fel-
elevenité; a' Tordai Romano Catholi-
cum nagy Templom befedettetett, boltja
szinte bevégeztetett. Illy nagy és kegyes
jótévőnek nyujtsa az Ur Isten hosszas
időkre becses elete fonalát; a' késő mara-
dék is áldani fogja hamvát.

Az itt következő Tudósítást a' Pesti
Magyar Ujságból, több tekintetre nézve
nyomtatva szóról szóra ide a' M. Kurir —

Kolosvárról Januarius' 7-dikén
1821. Valamint az elenyészett esztendő
utolsó havának 24-dikét, mint a' mi kö-
zönsegesen szeretett és tisztelt Guberna-
torunk nagy Mélt. Bánffy György Ur ő
Excellenciájának születése napját valódi
öröminneppé tette vala az, hogy minekutan-
na a' Fő Kormányzék és Uri Rendek je-
lenlétében a' fenn tisztelt Gubernator ő
Excellenciáját tulajdon házánál nagy Mél-
tóságú Szepesi Ignác Erdélyi Püspök ő
Excellenciája szívreható ékes beszéddel
az Ország nevében tisztelte volna, nem
sokára a' szomszéd palotának ajtai meg-
nyilván a' Kolosvári Muzsika-Kedvellők
igen jól elrendelt Orchesterrel Tancred
nevű Operának több nevezetes részeit a'
már itt muzsikai kiterjedett ismereteiről
hires, 's a' köz haszonra fáradhatatlan
buzgóságáért közönsegesen kedvelt muzsika-
Director Polcz Antal Urnak Directiója
alatt különös kedvességgel, pontossággal,
az Uri Vendégeknek nagy megalégedé-
sekre adták elő (mindenekfelett egy nagy
születésű Kis Asszonyoknak, és a' már em-
litett muzsika-Director leányának mester-
séges kellemetes Énekek bájolva gyönyör-
ködtettek) úgy szintén a' tegnapi este is
elfelejthetetlen örömmel hatott minden jó
Hazafinak kebelébe, mert a' muzsikai Egye-
sület is, mivel a' Gubernator ő Excellen-
ciája, mint kegyelmes Protectora szüle-
tése napjára bizonyos környülállások mi-
att ugyan azon napon tiszteletét nyilván
le tenni nem leheté szerencséje, tegnap
kivánván azt tellyesíteni, mind két nemen-
lévő Tanítványai és más múzsika-kedvel-
lők által az ide való Redut szalában több
válogatott darabokat olly kedvességgel a-
dott elő: hogy ez által nem csak a' Tani-
tó Uraknak szorgalmatos igyekezetekről,

és az Intézet hasznos munkásságáról tökéletes bizonytságot tett, hanem egyszersmind az Ifiaknak nagy előmenetelekről meggyőzővén a' Publicumban ujonnan meg erősítette azt a' Reménységet, hogy Hazánkban nem sokára Feleink közt virágozni fog ez a' szép Mesterségek egyik leg hecsesebb nője is. Megérdemli az említést különösen egy ezen alkalmatosságra készített, és muzsika Tanító Grosz Péter József Ur által egész Orchesterre alkalmaztatott eredeti magyar kar-ének, mellyet a' maga nemében talán a' leg elsőnek lehetne mondani, mivel csaknem minden szavait maga a' muzsika is egész kellemetességgel magyarul fejezte - ki, 's így azon vastag előítéletet, hogy a' magyar nyelv nem muzsikára való, nyilván megczáfolván, a' muzsika Szerző Urnak valódi koszorut érdemlett, a' magyarban pedig méltán gerjesztette azt a' kívánságot, hogy bár illyent többször és többet is halhatna!!

Továbbá különösen kimutatták magokat ezen alkalmatossággal Mélt. Gróf Kornis Sigmond Urfi Amon Ignácznak Variatioit Flotán; Tekéntetes idevaló Kir. Posta mester, és a' muzsikai Egyesület fáradhatatlan Tárnoka Bogdánffy Gábor Ur Humelnek egy nagy quintetjét Fortepianon és a' már említett Grosz Péter József Ur Jánnovichnak egy hegedüre való Concertjét egész készséggel, kellemmel 's a' Vendégeknek nagy meglelégedésekre adván elő.

A' feljebb említett eredeti magyar kar-ének e' volt:

Egy Hang.

Nap Hóld *) Néked fejet hajta
BÁNFFY! ma, méltán is — mert
Míg érdemid' fényre rajta
Világít — homályt nem ismert

K a r.

Nézd Hazánk' rég tisztelt Attya!
Hálával telt Kebelünk'
Milyen bájló érzés hattya!
Mi is híven tisztelünk.

Egy Hang.

Érted Nagy, kis, Gazdag, árva.
Egyképpen sóhajt: óh Ég
Bár Kegyed ma lenne tárva!
Érte lám annyi szív ég.

K a r.

Te is Lantra - mért vig Ének!
BÁNFFYt áld, hogy Hazánkra
Még ragyogjon Életének
Boldogító sugára!!

*) Erdély' Czimerében áll, a' Poéta a'
részt egész helyett veszi.

Utolsó Jegyzés.

Rettentő égésnek kellett annak lenni a' melly Dec. 29 - dikén reggeli 3 óratájban Brüsszelben a' Belgiumi Koro-naörökös Princez' palotájában, nem tudják mi történet miatt, kiütött, és nem csak ezt, hanem más mellette lévő nagy épületeket is hamuvá tett, mellyek közt az Ország' Rendjei' gyűlésének szálaája is talál-tatik. A' nagy szél, és a' nagy hideg által okoztatott víz' szüke miatt, semmi ol-tásbéli iparkodásnak nem volt sikere. Ezen szörnyű égésnek körülállásait több féle levelekből össze sumnázván a' jövő Ujságban fogjuk közleni.